ROYAUME DE BELGIQUE.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Ministre de l'Intérieur, le 23 février 1971, d'une demande d'avis sur un projet d'arrêté royal "modifiant l'arrêté royal du 30 novembre 1966 fixant les conditions de délivrance des certificats de connaissances linguistiques prévus l'article 53 des lois sur l'emploi des langues en matière administrative coordonnées le 18 juillet 1966 (IX)", a donné le 3 mars 1971 l'avis suivant :

KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, tweede kamer, de 23e februari 1971 door de Minister van Binnenlandse Zaken verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "tot wijziging van het koninklijk besluit van 30 november 1966 tot vaststelling van de voorwaarden voor het uitreiken van de bewijzen omtrent de taalkennis voorgeschreven bij artikel 53 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken samengevat op 18 juli 1966 (IX)", heeft de 3e maart 1971 het volgend advies gegeven :

Le texte actuel de l'article 22 de l'arrêté royal du 30 novembre 1966 limite à trois ans, sauf exception pour la continuation de l'exercice des fonctions, le délai de validité du certificat délivré par le Secrétaire permanent au recrutement au candidat qui a satisfait à un examen linguistique.

Dans son avis précédant l'arrêté royal du 30 novembre 1966 (L. 9848/1), le Conseil d'Etat avait fait l'observation suivante :

"L'article 23 (1) limite la durée de la validité du certificat de connaissances linguistiques en principe à trois ans. Une semblable limitation de durée semble excéder les pouvoirs attribués au Roi par l'article 53, alinéa 2, des lois coordonnées : en effet, ces pouvoirs concernent exclusivement les conditions "suivant lesquelles ces certificats peuvent être requis".

La question s'est posée à nouveau à la section de législation à l'occasion de l'examen d'un projet d'arrêté royal, modifiant l'arrêté royal du 30 novembre 1966 (L. 10.438/2). Ce projet prévoyait une modification de l'article 22 afin de permettre au Secrétaire permanent de renouveler le certificat de connaissances linguistiques dont le délai de validité était expiré.

.../...

- -

(1) Devenu ensuite l'article 22.

Le Conseil d'Etat a fait l'observation suivante :

"La limitation dans le temps de la validité des diplômes ou certificats attestant certaines connaissances dans le chef de leur titulaire est dérogatoire au droit commun.

Par ailleurs, ni le texte des lois coordonnées, ni les travaux préparatoires ne permettent de penser que le législateur a autorisé le Roi à édicter semblable limitation de l'effet des certificats.

Sans avoir pu approfondir la question à l'occasion de l'examen du projet L. 9848/1 qui lui avait été soumis d'urgence, le Conseil d'Etat avait exprimé semblable opinion.

Dès lors, l'article 2 du projet doit être omis, et ce sans préjudice du sort que le Gouvernement devra donner à l'article 22 lui-même".

Le présent projet tient compte de cette observation et supprime la disposition illégale qui figurait à l'article 22. L'intention du Gouvernement est de donner pleine valeur, sans limitation dans le temps, aux certificats qui ont été délivrés en application de cet article 22. A cette fin, il prévoit que l'arrêté en projet aura effet le 1er janvier 1967, date de l'entrée en vigueur de l'arrêté modifié. Cette rétroactivité se heurte à des objections de légalité. Pour les éviter, il est proposé de remplacer le texte de l'article 2 du projet par le texte suivant :

.../...

"Article 2.-

Les certificats qui ont été délivrés en application de l'article 22 de l'arrêté royal du 30 novembre 1966, tel que cet article était rédigé avant sa modification par le présent arrêté, sont valables sans limitation de durée".

Cette disposition rend valables, pour l'avenir, les certificats délivrés en application de l'article 22 originel de l'arrêté royal du 30 novembre 1966. Il en sera ainsi, même pour les certificats dont le délai de validité de trois ans serait expiré au moment de l'entrée en vigueur de l'arrêté royal en projet, sans préjudice du droit pour les intéressés d'invoquer l'illégalité de cette limitation de durée, pour la période écoulée entre la date d'expiration de la validité du certificat et cette entrée en vigueur.

De huidige tekst van artikel 22 van het koninklijk besluit van 30 november 1966 beperkt de geldigheidsduur van het bewijs dat door de Vaste Wervingssecretaris wordt afgegeven aan de kandidaat die voor een taalexamen is geslaagd, tot drie jaar, behalve ingeval het ambt verder wordt uitgeoefend.

In zijn advies dat aan het koninklijk besluit van 30 november 1966 is voorafgegaan (L. 9.848/1), heeft de Raad van State het volgende opgemerkt :

"Artikel 23 (1) beperkt de geldigheidsduur van het bewijs betreffende de taalkennis in principe tot drie jaar. Dergelijke tijdsbeperking blijkt verder te reiken dan de bevoegdheid die luidens artikel 53, tweede lid, van de samengevatte wetten aan de Koning werd opgedragen, en die alleen de voorwaarden betreft "waaronder die bewijzen mogen gevergd worden".

De afdeling wetgeving heeft de zaak opnieuw te behandelen gekregen bij het onderzoek van een ontwerp-koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 30 november 1966 (L. 10.438/2). Dat ontwerp bedoelde artikel 22 zo te wijzigen dat de Vaste Wervingssecretaris het bewijs van de taalkennis waarvan de geldigheidsduur verstreken was kon vernieuwen.

De Raad van State heeft toen de volgende opmerking gemaakt :

.../...

---

(1) Nadien artikel 22 geworden.

"De beperking van de geldigheidsduur van de diploma's of bewijzen die doen blijken dat de houders ervan een bepaalde kennis bezitten, is een afwijking van het gemeen recht.

Overigens kan uit de tekst van de gecoördineerde wetten noch uit de parlementaire voorbereiding worden opgemaakt dat de wetgever de Koning zou hebben gemachtigd om een zodanige beperking te stellen aan de geldigheid van de bewijzen.

De Raad van State heeft die mening reeds uitgesproken bij het onderzoek van het ontwerp L. 9.848/1, al was het hem toen niet mogelijk de zaak nader te onderzoeken, omdat spoedbehandeling was gevraagd.

Artikel 2 van het ontwerp moet dan ook vervallen, onverminderd de beslissing welke de Regering ten aanzien van artikel 22 zelf zal moeten treffen".

Het onderhavige ontwerp houdt met deze opmerking rekening en doet de onwettige bepaling die voorkwam in artikel 22 vervallen. Het ligt in de bedoeling van de Regering, zonder enige tijdsbeperking volle geldigheid te verlenen aan de bewijzen die met toepassing van dat artikel 22 zijn afgegeven. Te dien einde wordt bepaald, dat het ontwerp-besluit uitwerking zal hebben met ingang van 1 januari 1967, op welke datum het gewijzigde besluit in werking is getreden. Er zijn bezwaren wat de wettigheid van die terugwerking betreft. Om deze te ondervangen wordt voorgesteld de tekst van artikel 2 van het ontwerp door de volgende te vervangen :

.../...

"Artikel 2.-

De bewijzen die zijn afgegeven met toepassing van artikel 22 van het koninklijk besluit van 30 november 1966, zoals dat artikel geredigeerd was vooraleer het door het tegenwoordige besluit werd gewijzigd, zijn geldig zonder enige tijdsbeperking".

Door deze bepaling worden de bewijzen die zijn afgegeven met toepassing van het oorspronkelijk artikel 22 van het koninklijk besluit van 30 november 1966, voor de toekomst geldig. Dat zal het geval zijn, zelfs voor de bewijzen waarvan de geldigheidsduur van drie jaar mocht verstreken zijn op het tijdstip dat het ontwerp-koninklijk besluit in werking treedt, onverminderd het recht voor de betrokkenen om zich op de onwettigheid van die tijdsbeperking te beroepen voor de periode welke verlopen is tussen de datum waarop de geldigheidsduur van het bewijs verstreken is en die inwerkingtreding.

La chambre était composée de		De kamer was samengesteld uit	
Messieurs :	G.VAN BUNNEN,	conseiller d'Etat,	président,
de Heren :		staatsraad,	voorzitter,
	J.MASQUELIN,	conseillers d'Etat,	
Madame :	G.CISELET,	staatsraden,	
Mevrouw :			
Messieurs :	R.PIRSON,	assesseurs de la section	
de Heren :		de législation,	
	F.RIGAUX,	bijzitters van de afdeling wetgeving,	
	M.JACQUEMIJN,	greffier adjoint,	greffier.
		adjunct-griffier,	griffier.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M.G.VAN BUNNEN.

Le rapport a été présenté par M.J.LIGOT, substitut de l'auditeur général.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de H.G.VAN BUNNEN.

Het verslag werd uitgebracht door de H.J.LIGOT, substituut-auditeur-generaal.

LE GREFFIER - DE GRIFFIER, LE PRESIDENT - DE VOORZITTER,

(s.) M.JACQUEMIJN. (s.) G.VAN BUNNEN.